

Карим БАҲРИЕВ

МЕНГА ҲАМ АТАЛГАН БИР ҚАТИМ НУР БОР

Бироннинг кувончи малол келмагани каби, бироннинг дарди ҳам малол кел маслиғи лозим.

Гоҳ ердан, гоҳ кўқдан
ниядир кутдим,

ниҳоят, қутулдим қайфу,
кўрқишидан.

Эмраниб, сориниб шу кунга етдим,

Улмай ўтиб олдим яна бир қидсан.

Менга ҳам аталган бир қатим

нур бор,

Хаво бор — тўлдирдим

кўкракларимни.

Яна етиб келдим ўзингга, баҳор,

Офтобинг иситди суюклиримни.

Бўлди, адо бўлди тизигинсиз қувват,

Энди сифинарман мен ўз гоямга.

Энди ўз ёғимда қовригум фақат,

Салом бергум фақат мен ўз сўяғма.

Мени кечирингиз, ўқимас, майли,

Биронга ёқмаса ғамангиз сўзим.

Билдим, қутқаролмас одамни одам,

Агар қўл чўзмаса Худонинг ўзи.

Тупроқнинг хуш иси, қушлар чугури,

Майсалар шивир дилимга яқин.

Туғилган ҳар киши да муттаған сари

Секин бораверар ўнимга яқин.

Замин кетиб борал самода ўқдай,

Мен ҳам бораяпман омонат, гирён.

Нимадир кутарман ердами, кўкдан.

Етиб олсан эди ёзгача омон.

ШУЛ МАМЛАКАТДА...

Машраб каби осилганинг йўқ,

Чўлпондайин отилганинг йўқ.

Наҳот, Усмон ёшига етдинг —

Камалтул иш қилганинг йўқ.

«Қора рўйхат» — боқсалар эди,

Кўлга кишин тақсаалар эди.

Ҳеч бўлмаса, ёзганларингни

Гулханларда ёқсалар эди.

Наҳот, бағринг тилинган эмас,

Эллинг дарди билинган эмас.

Ҳақорат — гар шул мамлакатда

Китобинг ман қилинган эмас.

Шеър ўқисан ҳуњабир, вайрон,

Воҳ, тош эмас, гул берар жувон.

Қўярганинг пичоққа тутсанг,

Ҳақоратлаб тақаарлар унвон.

ШАККОКЛИК

Чилвир соchlарингни қўлим топади,

Лабингин қонталаш тилим топади.

Севгилим толди, ахтариб,

Энди изларингни йўлум топади.

Иброҳим МУСАЕВ

ЗЕБО БИЛАН

Бу не бахт, ҳамдард эрурман

бир гули аъло билан,

Ҳам ҳусн, ҳам дилраболик бобида танҳо билан.

Суҳбати жон роҳати, ҳам кулгуси жон оғати,

Ишаваси қурбон талабу, қўзлари яғмо билан.

Неча булбул бағри қондур

стмайин гул васлига,

Воҳ ажаб, ул майл қилмиш

мен каби шайдо билан.

Бир дам алмашмам юзин, юз минг

бийншт гулмонига,

Келса гар юз ишваю, юз зеб билан, оро билан.

Истамам ортича лазат, бу жаҳон асносидан,

Чунки ҳамсуҳбат Шифонӣ

бир гули раъно билан.

НА КИЛСИН

Эркин Воҳидов ғазалига мухаммас:

Ошиқа хастадиллик

Бўлса раво, на қилсин,

Ишқ дарди тушса бошга,

Бўлмай адо на қилсин,

Дилпоралар ичиди

Ақли расо на қилсин,

Ишқ аҳлидир паришон,

Узга бино на қилсин.

Шеър аҳлидир девона,

Кибру ҳаво на қилсин.

Ҳусни камоли сўнмас,

Денгиз тубида ҳам дур,

Фунчага, гулга эрмас,

Боҳ андалиб, давр сур.

Ҳусн ила гар қувонгай

Юлдуз учуб сўнтар нур.

Ҳусн асли бевафо-ку.

Гар унга бўлса мағрур,

Ҳусн аҳлининг ўзида

Сидку вафо на қилсин.

Демаки шаъмга ўзи,

Парвона урди билмай,

Балки ҳамишга орзу,

Ер лабида бўлиш най,

Севги оғатига оловдай.

Ишқ оғатига оловдай.

Дил амри бирла киргай.

Дард ила шод экан ул,

Малҳам, даво на қилсин.

Мужгон ила қошингас,

Балки камон билан ўқ.

Тушди кўзим қўзинга,

Кирди дилимга бир чўғ.

Қўнглилни қилсанам тўқ.

Қўнглилни қилсанам тўқ.

Айб этмагил тикислам,

Олам гулига таскин,

Дерларки ҳоки — пойин,

Қўзлар селига таскин,

Единг, эрур Шифой,

Ошиқ элига таскин,

Ер васлидан тополмас,

Эркин дилига таскин,

Ағсус демакин ўзга,

у мубтало на қилсин.

Ўзбекистон адабиёт ва санъати

ЁЗУВЧИЛАР ҚУРУЛОТОИ ОЛДИДАН: ТАҲЛИЛЛАР,

Энди Қодирӣ ижоди, ро-
манлари хусусидаги азигча

кузатиш, таъқинларга ўтсан.

Дарвоҷе, Навоий ва Бобурнинг

ҳайратомуз бадимиш кашфиёт-

паридан кейин бирдан XX аср

адабиётiga кўчиш, бу давр

адабиётидан ўшандай буюк

санъат дурданаларига тегла-

гана бунга яна бир карра

ишионч ҳосил киши мумкин.

С. Олим «Лисон ут-тайр»ни

текширгандаги мағкуравий-фал-

сафебозлик йўлдан бормайди;

достонга шунчак фалсафа

асари эмас, биринни галда

нодир бадим жамунаси деб

қарайди. М. Бахтиёнин «Да-

нишон» оғизнига кашшада

мавжуд маколадаридан кийи-

ғарбий ҳараларига кашшада

мавжуд маколадаридан кийи-

УЛУФ КАРВОН САФИДА

Буюкларга бахш этган
даҳо,

Она ҳалқим, ўзинган буюк.

Бу ўти мисралар яратув-
чинин она ҳалқи бугун эл-
лик ёши билан кутламокда.

Абдулла Орипов тавалуди-

га бағишланган учашув-
лар ажойиб шөврият байра-
мига алланбек кетди. Тош-
кентда бошланып қадимий
Самарқанд замини, Қашқа-
воҳса, Фарғона водийсида
дабом этган ҳаяжонни дий-
дорлашиб шахзапарни ҳали
узоқ йиллар ёденизда сакла-
намак. Уш узи вакх бахор
кунларда халқимизнин меҳр-
мухаббати тимсолига аллан-
ди. 2 апрель куни Самар-
қанд қишлоқ хўжалиги олий
билимгожининг улкан зили
шоир билин учашувга ўй-
нинг талабалар, қадимий
пойтаҳ жамоатчилиги вакил-
лари, олими қаламкашар-
ни бағрига сидира олмай қол-
ди.

Тантанни учашувин инсти-
тут ректори Д. Абдулхаримов
очи, Ҳалқ депутатлари Самар-
қанд вилоят қонгасининг
ранси, вилоят фирқа қўми-
тасининг биринчи котиби Г.
Абдурахмонов шоирни сами-
мий кўллади. Абдулхаримов
— Б. Қосимов, С. Мирзаев,
Р. Муҳаммадов, И. Га-
фурев, адабибр — Ж. Жаб-
боров, Н. Назруллаев, И.
Отамуродов, М. Юсуф, О.
Асадов. Абдулла Орипов шеъриятининг
бетакор олами, шоирни
хусусида сўзлайдар, шоир
шоирнига яшади. Абдулла
Ориповга сўз бе-
рилганда бутун зал унга
мехр қўзлари билан тикилип
турди.

— Азиз ва муҳтарам дўст-
лар, талаба увалар, кад-
ронларим, — деди у. — Ҳо-
зиргина талабалар олдида
ўзининг қабл икорорими
изкор этиб айтдик, биз-
лар Навоий бобомизининг
улуг карвонига эргаш юрган
бўталопкорларни, шу карвон-
га талиниб келавётган гўдак-
ларни. Сизларининг бигза
курсатётган таважужин-
гиз олдида қарордандар. Мен
юбилейлар ўтказб ўрганма-
ганим. Бундай ҳодисалар
кишининг ихтиёридан таш-
кирида бўлар экан. Сиз бу-
гун факат менга эмас, кат-
такон шеъриятимизга ҳурмат
кўргазиб шунча вакт — бу ҳурмат-
этибкор олдида мен келав-
тидан. Бу яхши кунларда
азим Самарқандада Амир
Темур сингари боболарни,
Файзулла Ҳўжаве сингари
фидойи оталарни руҳ-
ларини шод этдиган ишлар
баўлатанини ўтишиб боши-
миз осмонинг етди.

Абдулла ақа сўнг «Темур
боглар» ва бошқа шеърла-
рни ўтишиб берди.

Эртаси куни Қашқадарёга
йўл олиш олдида яқинда
гад ростлаган Навоий ҳай-
қали поигта гуллар кўйиди.

Улуф шоиримизнинг амир-
лик муҳри ҳам акт этган
бу муҳташам ҳайкал эндили-
да унинг номи билан юрити-
лётган хўбёён тўрида са-
лобат тўкиб турди. Буюк
бобомизнинг катта карвонига
эргашган ижодкорларни
санамини кўнглиларни, бағ-
рига дарёдек оқиб ҷиҳози
дамлар, дўймубраси сел қи-
лдиган ҳалқ шоирлари, уст-
лашни дарборларни ўтишиб
бўлди.

Абдулла ақа сўз берил-
ганда улан санъат кошонши
бир гулаб олди. Э билан,
дарёдай тўқинланиб тур-
ган ҳалоийи билан юзма-юз
дайдорлашиб ҷигорида шоир
дамлар дўзларни унинг ўз-
мўжизавий мисраларни каби
бетакор юртади.

Шоирлар бўйини, ме-
нинг ҳам ўз юртим, ўз эз-
мабор, — деди у. — Шу юртга
талиниб келдим. Сиз бор
шоирни, ёрканини кўйи-
мални вактингизни эгалаб
турбим... Инсон боласини
бир елжасида рахмон, бир
халқни ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўнг берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз берил-
ганда ўзини ўзимни ўзимни
бўлди. Биз шохла-
римиз ва шоирларимизни
энди тенин бошилди. Абдул-
ла Орипов шеъриятининг
шукухини ўнинг ўзидан ҳам
теран тушундаган одам ўй-
нинг тушунчанида бу шеъ-
рият ойдай сеҳргарди...

Абдулла ақа сўз бер

